

ΡΟΜΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι
κι' εδρα πάλιν αι 'Αθήναι.

Ο 'Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μία φορά θα θγαίνη,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνει.
Συνδρομητάς δέν δέχομαι — γιατί δέν τους ανέχομαι
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατής — δέν περνάς συνδρομητής.

Δέκα του Αύγουστου... ζέστη δυνατή,
κίνησις εμπόρων, θέρμη, πυρετοί.

Χίλια όκτακόσα όγδοήντα πέντε,
τό Κουβέρονο πάει πρώμα με πονέντε.

Δέν θα έχουμε ταφτέρια — όπως πριν και νταραβέρια.
Γράμματα και πληρωμαί — αποστέλλονται σ' έμ ε.
Μές' στον φόρων την άντάρα — κι' ό'Ρωμηός μας μία δεκάρα
κι' ός την δίνη όποιος θέλει — ειθ' άλλέως δέν μάς μέλει.

Πούντος όγδοήντα ένα
και μαλαά ξεβιδωμένα.

Ο Δεληγιάννης μ' ύφος αυστηρόν
πρός ένα τής αίθούσης του φρουρόν.

Τάς προσταγάς μου πρόσεξε, ω θυρωρέ, ν' ακούσης...
κανένας δέν θα έρχεται να με παραλαίξη,
ή έπαρχίας βουλευτής ή και τής πρωτευούσης
και εις τας εργασίας μου να με παρεμποδίξη.
Κι' άν έλθη κι' ό Ζυγομαλάς κι' αυτόν να μην αφήσης
και δίχως λέξιν να ειπής την πόρτα να του κλείσης.

Νύκτα κι' ημέραν έχομεν μεγάλας απαιτήσεις
κι' ειν' ό καιρός πολύτιμος, καθώς και συ τό βλέπεις
και δι' αυτό, παρακαλώ, την αίθουσαν να κλείσης
και κανένος την είσοδον να μη του έπιτρέπης.
Οικονομία στον καιρόν χρειάζεται όλίγη,
κι' ός τον κρατήσωμεν καλά διά να μη μάς φύγη.

Ειπέ στον πρωτοκόλλητήν στους τοίχους να κολλήση
μιαν σπουδαίαν είδησιν κι' εις γνώσιν των να φέρη,
δι κανείς δέν ειμπορεί μ' έμε να όμιλήση,
πριν να σημάνουν ώραι τρεις μετά τό μεσημέρι.
Μετά τας τρεις εύρίσκομαι εις την διάθισιν των
ν' ακούσω πών παραπόνον και πᾶσαν αίτησιν των.

Ακούεις ό πρωθυπουργός τί προσταγάς κηρύττει;
εις την Ελλάδα σύμπασαν ός τό γνωστοποιήσουν...
κανένα δέν θα δέχομαι πριν να σημάνη τρίτη
κι' άν όλων των Δυνάμεων οι πρέσβεις με ζητήσουν.
'Επιθυμώ σιγμάς τινας άνέτους ν' απολαύσω...
λοιπόν τό τοιχοκόλλημα, άλλέως θα σε παύσω.

Μη δίδης την παραμικράν ποτέ πληροφορίαν
κι' άν σ' έρωτήση δι' έμε κι' αυτός ό Κόντε-Ρώμας...
μά φέρε μου, παρακαλώ, μιαν σουμάδιν κούαν
και καρμέλαις μερικαίς, παρακαλώ, τής γόμας.
'Εμπρός σ' έμε να έρχεσαι μ' έπταυρωμένας χείρας,
καθώς εις του πρωθυπουργού άρμόζει τους κλητήρας.

Λοιπόν τό τοιχοκόλλημα σου λέγω μην ξεχάσης...
θα ήμαι διαθέσιμος μετά τας τρεις και μόνον
εις σοβαράς εύρίσκεται τό έθνος περιστάσεις
και αντιπροσωπεύομεν τό κράτος και τον θρόνον.
Μά πάρε μου, παρακαλώ, ένα δοχείον άμμου,
και να μου φέρης πήγαινε και τά παρασήμά μου.

'Η Σύμη, καθώς έμαθες και σύ, πολιορκείται,
καιρούς μεγάλους τρέχομεν παντοδαπών άγώνων
και δι' αυτό εις τό έξής παντού γνωστοποιείται
πώς ειμαι διαθέσιμος: μετά τας τρεις και μόνον.
Μετά τας τρεις... τό ήκουσες; μετά τό μεσημέρι...
μά πέρασέ μου γρήγορα τά γάντια εις τό χέρι.

Αυτήν της είδοποίησιν 'ψηλά να την κολλήσης,
ώστε κανένας όχληρός καλά να την ιδή...
μετά τας τρεις... τό ήκουσες;.. να μη τό λησμονήσης...
κλείσε λοιπόν την πόρτα μου και βάστα τό κλειδί.
'Ο πόλεμος έπαπειλεί και πάλιν την Ελλάδα...
μά μην ξεχάσης γρήγορα να φέρης την σουμάδα.